Starzeński – Przeradzki.
Faber – Koch –
– – 33½. Wolański z Matusewiczami.
4. Giedroyć. Wolański, Matusewicz.
5. Wolański – Giedroyćie.
6. Wirmser. Stefani. – Bankoffer
7. Modzelewski. Stefani. Janowicze. Korsakowska
8. Bankoffer – Wirmser –
9. Wirzer – Bankoffer.
10. ~~Rostowski Kar.~~ zob. 14633. III. t. IV. nr. 17.
11. Bankoffer – Wirmzer.
12. Białopiotrowicz – Brygidki.
13. Stokocki – Gnatowski.
14. Kościół Brzeski – ~~Jez.~~ Tyzgowski. Wygnanowska.
15. Brygidki.
16. Przezdziecki – Wereszczyński – Chrapowicki. Skierz.
17. Romer. – Bernardynki – Krzywobłocki.
18. Ogiński. Manuszy.
19. Borch – Plater –
20. Dulitz –
21. Sawiński – Wołodkowicz.
22. Drozdowicz.
23. Liebe. Herman.
24. Ekonomia Grodzieńska –
25. Poźniak – Wołodkowicz. Marcinowski.
26. Starostwo Haciuńskie.
27. Augustów – Ekon. Grodzieńska – Dankiewicz.
Karlewicz.
28. Tołoczko – Xemeodi.
29. Szamiawski.
30. Baranowski –,
31 – – Ośmiałowski.
32. Cisowski – Dziewiński – Kalinowski.
33. Sylwestrowicz –
34. Pomiński. – Gören. – Grabowski.
35. Grabowski
36 Trinatis – Bockman.
37. G[illegible]odno –

9 flor.

WYKŁAD SPRAWY

W. Poźniaka Pułkownika Gener: Powiatu Oſzmiańſkiego,

Z

WW. Wołodkowiczami Staroſtami, JX. Cydzykiem Plebanem Haieńſkiemi, y JP. Marcinowſkim Komornikiem.

W Obiekcie podniesienia Dekretu Kommissarskiego w Roku 1785. Mca Xbra 31. dnia z Instancyi Starostwa Haieńskiego uzyskanego, a przez WW. Poźniakow appellacyą Zaskarżonego.

§.

Wielmożny Poźniak Dziedzic Puciłowa y Okropowicz z attynencyami, z dalszemi uczestnikami, mianowicie Walickiemi &c. nie może wyższych ani do Granic, ani nawet do Aktorstwa tych Dobr przed R. 1665. składać dowodow, bo ie wzsystkie przypadkowy ogień zniszczył, iak o tym niewątpliwe daie świadectwo. R. 1665. 27. *Maia przez Mikołaia Walickiego o zgorzenie Dokumentow wszystkich w Grodzie Mińskim zaniesiony, a teraz w początkowym Extrakcie składaiący się Manifest.*

Ktoren Manifest wzmieniaiąc kilkadziesiąt zgorzałych Dokumentow, wymienia, iż samych Działow y Ograniczeń kilka zgorzało. Co zaś istotnego iest w tym Manifeście, że o wstępie do dzikiego Jeziora niewątpliwe daie świadectwo przez słowa: *Prawo wieczyste y ograniczenie zwyż mianowanych Maiętności, między Hayną, Oynarowiczami, Korzeniewem, Chołaiewiczami y Kocielewem, tamże wolny wstęp y do Jeziora, ktore iest między Staykami, Dworem Haieńskim, y między Lasami y Siauożęciami JPP. Walickich, to iest: puł Jeziora należy do Ststwa Haieńskiego, a od Gruntow, Lasow JPP. Walickich należy druga połowa PP. Walickim z Lasem y Sianożęciami &c Czytać Manifest.*

Z tego Manifestu dwoiakie Sąd ma przekonanie, *pierwsze*, że połowa Jeziora należała do Walickich, to iest do Possessorow Ukropowicz y Puciłowa; *drugie*, że po iedney stronie tego Jeziora były Łąki y Grunta Haieńskie, a z drugiey Strony Walickich, co niezbitym iest dowodem, że Granica y Possessya Walickich aż po te Jezioro dzikie rozciągała się.

Dowod z tego Manifestu czerpany nie może być lekce ważony, kiedy iuż ten Manifest Dekretami Oczywistemi Ziemskim y Trybunalskim utwierdzony został według świadectwa tegoż Dekretu Kommissarskiego: *na przeświadczenie dobroci Duktu swoiego złożywszy Manifest R. 1665. 27. Maia w Grodzie Mińskim przez JP. Mikołaia*

Walickiego o pogorzenie rozmaitych Dokumentow z poświadczeniem wolnego wstępu do Dzikiego Jeziora mianego zaniesiony, Dekretem Oczywistym Ziemskim Mińskim y Trybunalnym 1775. R. approbowany &c.

Drugi Muniment W. Poźniak przynosi Inwentarz Roku 1688. 16. Marca datowany, y tegoż R. 18. Junii w Ziemstwie Mińskim przyznany przy Prawie od Heronima Walickiego, Janowi Władysławowi y Zofii Burbiance Niewiarowskim wydany, w ktorym co do Granicy taki znayduie się wyraz: *Pominąwszy groble, Granica idzie rzeczką ciekącą zkąd się poczyna Rzeka Illa, tu znowu przypada z lewey Strony rzeczka Kunaszowka y łączy się z naszą Illą, w puł tey rzeczki wzdłuż Granica idąca, błotami obmiedzę lewey strony Gruntem Haieńskim, y tam Rzeka Oziernica w pada w Illą; ktorą tą Oziernicą granica idzie do Iezeiora dzikiego, w ktorym Iezierze z Wiekow Pradziadow, Dziadow, Rodzicow naszych, mamy wolne łowienie Ryb wpuł Ieziora nam służące, z Ieziora idąca Granica na Łuchowice drogą do Mostu, ktory stoi na Rzece Illi &c.* Czytać Dokument w Widymusie autentycznym składaiący się.

Podług tego ograniczenia Granica idąca Rzeką Illą aż do wpadnienia Rzeki Oziernicy w Rzekę Illę między Starostwem Haieńskim iest zgodna, y o tym Dekret Kommissarski poświadczył przez słowa: *Ponieważ Rzeka Illa aż do uyścia Rzeczki Oziernicy zgodnie w prawo stronę oddziela Sianożęci WW. Walickich, Poźniaka, Janowskich, y innych, a w lewo stronę odłącza Sianożęci Stsswa Haieńskiego.*

Od Rzeki zaś Illi, Rzeką Oziernicą, do Jeziora dzikiego, y od Jeziora na Luchowice, drogą aż do Mostu na Rzece Illi okazywanego Dukt WW. Poźniakow z ich uczestnikami, przezStstow Haieńskich zaprzeczony został, bez naymnieyszego Granicznego Dokumentu, a Sąd Kommissarski dlatego że Ługowice droga y Most okazywane przez Poźniakow do wynalezienia y weryfikowania trudnemi zdały się dlatego nawet Rzekę Oziernice y Jezioro Dzikie dwa termina naywidzialnieysze, wyprzeć się niemogące, a to naywięcey między Stronami, nawet zgodne uchylił, y Dokumenta znikczemnił.

Wszakże skoro dwa termina początkowe Rzeka Oziernica y dzikie Jezioro wynalezione zostały, reszte terminow naylatwiey wynaleść można było, to iest Ług błotny, czyli Ługowice, y drogę, ktorych kilka iest w tey dyfferencyi y przez Ługowice y drogą doyść do Rzeki Illi, y do będącego na nim Mostu.

Jednak Sąd Kommissarski na wynalezione dwa termina Rzeki Oziernicy y Jeziora dzikiego, nic powiedzieć nie mogąc dla nieprzypodobanych dalszych terminow, y tamte uchylił.

Kilka do uformowania tego Dekretu używaiąc racyi, ktore iak są niesilne do Dokumentow Poźniakowskich uchylenia, Sąd pozna.

1mo. Powiedział Sąd Kommissarski, że Dokomenta Poźniaka iedne w Extraktach, a drugie w Widymusach nayduią się, dlatego wiary mieć nie powinny, y wezwał ku temu przekonaniu Konst: 1588. piszącą o Przywileiach Koronną.

Ad 1mum. *Skoro* przeciwko Autentyezności tych Widymusu y Extraktu żadney obiekcyi nie było, *skoro* Pieczęci Urzędowe, Podpis Pisarza y Regenta wypartemi y zakwestyonowanemi dotąd, y na Sądzie nawet Kommissarskim nie zostały, *skoro* Sąd Kommissarski sam zaświadczył, że te Dokumenta Dekretami Ziemskim, Trybunalskim, y Kompromissarskim zaprzysiężonym utwierdzone zostały, *skoro* dziedziczna Szlachty Possessya na tych Munimentach dotąd niekwestyonowanie wspiera się, *skoro* Starostwo Haieńskie nie tylko lepszych, ale żadnych in oppositum nie pokazało dowodow; *Skoro* W. Poźniak na dobroci tych Dokumentow y być maiącey za niemi

Gra-

Granicy podług Prawa Art: 12. z Roz: 9. Jurament ofiarował. *Skoro* nakoniec Art: 1. z Roz: 7. wszelkim Urzędowym tranzakcyom wierzyć każdemu Urzędowi każe. Naywidoczniey zapewne Sąd Nayiaśn: iest przekonanym o niestosowności do Prawa w tym punkcie Dekretu Kommissarskiego.

2do. Na odbicie Dnktu W. Poźniaka od Jeziora dzikiego do Mostu na Rzece Illi prowadzonego, wezwał Dekret Kommissarski Dokumentow W. Wołodkowicza Starosty Haieńskiego Dobrom iego Sołdzieniewiczom służących, iakoby dowodzących, że w tym mieyscu nad Rzeką Illą w oprowadzonym Dukcie przez W. Poźniaka nayduią się łąki Sołdzieniewskie, y dlatego Dukt W. Poźniaka złym nazwał.

Ad 2dum. Na wszystkie te ustronne złożone Dokumenta, krotka sklada się odpowiedź.

Wezwał Sąd Kommissarski Dokumentu iednego 1584. dnia 17. od Chodkiewicza Hrehoremu Rahozie wydanego Sianożęci na 7. stogow Siana wyrażaiącego.

℟. Ten Dokument nie wyraża gdzie te Sianożęci leżą, y że Rahoza przedał też Sianożęci Dziedzicom Oskrzyszyna, y że ie w innym mieyscu wyraził leżące, to złożony przez JP. Dulicza poświadcza 1664. pisany, 1677. 16. 7bra w Trybunale aktykowany Dokument graniczny te maiący wyrazy. *Sianożęć 29. Makowszczyzna com kupił u P. Mikołaia Robęży, &c* Już tedy to wyraźnie okazuie się, że Sianożęć ta Rahozińska od Sołdziewicz wyprzedana, a zatym nieprzyzwoicie Dokument wezwany.

Wezwał Sąd Kommissarski drugiego Dokumentu, to iest: Testament Chodkiewicza, ktorym wymienia Sianożęć nad Rzeką Illą na 6. Stogow Siana.

℟. Że nad tą Rzeką Illą, ktora nie iest zaięta Duktem W. Poźniaka, a do ktorey przypieraią Grunta Stswa Haieńskiego nie tylko 6. ale 60. może mieć Stogow Dziedzić Sołdzieniewski, to rzeczą iest niewypartą, bo koło Wsi Stayki, y koło, y za Rzeką Sliżanką, apart Duktu W. Poźniaka, że iest Rzeka Illa, *widzieć w dowod Mappę.* Ze zaś nie w tym mieyscu są Łąki Sołdzieniewskie ogolnie nad Rzeką Illą Testamentem wspomnione, to na następny Dokument czyniąca się odpowiedź naylepiey Sąd przekona.

Wezwał Sąd Kommissarski trzeciego Dokumentu Prawa wieczności od Hrehorego Palczewskiego, (ktory po Chodkiewiczu był Aktorem) Janowi Choieckiemu na Sołdzieniewicze 1618. 5. 8bra wydanego wyrażaiącego? iż Sianożęci Sołdzieniewskie nad Rzeką Illą leżące, położone są między Sianożęciami z iedney strony Rzeki Illi Kocielewskiemi, a z drugiey Starościnskiemi.

℟. Ten Dokument naywidoczniey przekonywa, gdzie Łąki Sołdzieniewskie nad Rzeką Illą leżeć powinny, gdy pisze, iż nad Rzeką Illą tam, gdzie z iedney strony Kocielewskie X. Plebana. z drugiey strony Starościńskie leżą. Idźmy do weryfikacyi tego mieysca, gdzie ie ulokował Sąd Kommissarski, czy zgodzi się ta pozycya z Dokumentem? A nayprzod to dostrzega Sąd, że naprzeciw tey Sianożęci całey na drugiey stronie Rzeki Illi nie Kocielowskie Sianożęci X. Plebana Haieńskiego, ale Dziedziczne W. Poźniaka Puciłowskie nayduią się aż po czarny Ruczay. *Widzieć Mappę.* Już tedy pryncypalny Punkt weryfikowania nie zgodzony, a iakąż śmiałością poważył się Sąd Kommissarski Łąki Sołdzieniewskie w tym mieyscu na zrażenie Duktu W. Poźniaka lokować, kiedy ex opposito &c. Łąk Kościelewskich X. Plebana Haieńskiego nie znalazł.

 Wykrę-

❦ ✿ ❦

Wykręcaiąc się Sąd Konmissarski powiedział, że kiedyś tam byli Łąki X. Plebana, ale od nich Xiądz Dekretem Kompromissarskim od sędzony został w R. 1777. Czy należało Sądowi Kommissarskiemu szperać po byłey dawniey a ieszcze bez parwney Possessyi, czy też na aktualną zapatrzywać się, od sądzony Xiądz Plieban został nie iako od Kocielewskiey ale iako od zle posiadaney Puciłowskiey Łąki przez X. Plebana, a odsądzony Dekretem oczewistym Kompromissarskim, zaprzysiężonym, ktorego tykać się mocy Sąd Kommissarski niemiał, a zatym komu tu potior fides, Dekret Kompromissarski odsądziwszy X. Plebana od wszystkich Łąk y Gruntow po Czarny Ruczay Puciłowskich powiedział że Xiędza Possessyi niemasz y być iey niegdy tam nie było powinno a ktora czasowo nastąpiła intrusive. Sąd zaś Kommissarski lokuiąc Sianożęci w tym mieyscu naprzeciw Puciłowskich rzekł że on lokuie naprzeciw Łąk Kocielowskich tym samym per Jndirectum podniosł Dekret Kompromissarski, y dał nowy powod do pieni bo Xiądz Pleban Haienski zbuntowany tym Dekretem kommissarskim poważył się nawet do kassaty Dekretu Kompromissarskiego wynieść Mandaty, o czym poniżey.

Teraz zaś gdy idzie rzecz między dwoma Dekretami w sporze spodziewamy się, iż Sąd Nayias: do Dekretu Komprommissarskiego zaprzysiężonego y podług Praw poruszyć się nie mogącego przychyli y że niemasz aż po Carny Ruczay Łąk Kocielowskich zadeterminnie, a tym samym co do lokowania w Dukcie W. Pozniaka Łąk Sołdzieniewskich Dekret Kommissarski uchyli.

Darowałbym ieszcze Sądowi Kommissarskiemu taką nadciągnięta przyczyne gdybym widział że Łąki X. Plebana Haienskiego Kocielowskie w innym mieyscu do Rzeki Jlly na przeciwko Łąkow Sołdzieniewskim y Starościńskim nie przypieraią, lecz kiedy mu to nay wyraźniey pokazuiem że między Rzeczkami Slizanką y Dobrohuszczą nad Rzeką Jllą nayduią się Łąki Sołdzieniewskie Choieczyzna zowiące się, a obok nich Starościńskie, na drugiey zaś stronie Kocielowskie w niekwestyowaney Possessyi X. Plebana Haienskiego. Niewiem czyi umysł skłoni się do Łąk Idealnych od ktorych Dekret Kompromisarski od sądził Xiędza a nie przychyli się do realnych teraz w Possessyi Kocielewa zostaiących. Rzekł daley Sąd Kommissarski że tych Łąk iakoby Dwor Sołdzieniewski był w Possessyi.

℞. na wszystkie łąki zarabiaiące się na samego Starostę Haieńskiego po całym Obrębie Ststwa Haieńskiego leżące, można powiedzieć że Dwor Sołdzieniewski one zarabia, bo to iest: niewypartą prawdą że w całym Ststwie Haienskim żadnego nie masz Folwarku, y że wszyscy Chłopi Ststwa Haienskiego robią Pańszczyznę do Sołdzieniewicz, y z wszystkich łąk przez Starostow z prząntanych, siano zwozi się do Sołdzieniewicz, ktorey prawdy y przytomny na Sądzie Plenipotent wyprzeć nie zdoła, przeto zarabianie łąk żadnego niedaie dowodu, bo tym Argumentem wszystkie łąki przysądzićby potrzeba od Ststwa do Sołdzieniewicz że ie Dwor Sołdzieniezarabia, a co by się przeciwiło wszelkiey słuszności.

Rzekł daley Dekret że kilka sianożęci do Sołdzieniewicz należą, y dlatego lubo był przekonany że iedna okażywana przez W. Pożniaka Choieczyzna iest w Possessyi Sołdzieniewicz dla tego y te drugą w Dukcie W. Pożniaka niewolnie przysądził,

℞. okazaliśmy wyżey że od Rakozy sianożęć wyprzedana została do Oskryszyna, że wymieniona Testamentem Chodkiewicza Sianozeć iest ta sama ktorą Palczewski Choieckiemu przedał, co wszystko probowało że tylko iedna iest nad Jllą Sołdzieniewska sianożęć na większe

ksze atoli Sądu przekonanie, że iedna tylko nad Rzeką Jlą iest Sianożęć do Sołdzieniewicz należąca składamy autentyczny Dokument Sołdzieniewski.

Roku. 1705. 16. Junii Dattny a 1707. 18. 9bra Akkty: przy Prawie przedążnym od Oborskiego Winklerom na całość Sołdzieniewicz wydany Jnwentarz od wszystkich innych Dokumentow przez Dekret Kommissarskim wezwanych datę nayniższą maiący, ktory wspomina iż tylko w Puszczy Haienskiey do Sołdzieniewicz dwie należą Łąki, iedna nad Rzeką Slizanką od Granicy Jakubowskiey, y o tę, kwestya między Jesmanami zachodzi; Druga nad Rzeką Jlą o ktorey tak *Osobliwy lub Sienożęć należąca do Choieczyzny nad Rzeką Jlą nażywa się Choieczyzna zdawnych czasow.*

Z tego więc Dokumentu nayświetleysza prawda że tylko iedna iest nad Rzeką Jlą Sianożęć do Sołdzieniewicz należąca, y to zowiąca się Choieczyzna, bo tak opiewa Dokument, ktora iż iest między Rzekami Dobrohuszczą y Slizanką nad Rzeką Jłą w Possessyi Sołdzieniewickiey nie wyparta iest prawda, y nawet natym podaie punkt do Juramentu W. Pozniak razem z tym Dołączaniem że na przeciwko niey są Łąki Kocilowskie X. Plebana podług Dokumentu 1618. R. Zprzeciwka zaś W. Wołodkowicz ani sobie nie zabierał ani Sąd Kommissarski nie nakazał mu natym Juramentu, że te Łąki ktore mu zostały przysądzone nażywaią się Choieczyzna, ktorey rzeczy gdy ostatecznym dowodem przeciwko naywidocznieyszey prawdzie wesprzeć niechciał, upadać na dowodzie musi.

Gdy więc tak mocne za sobą przywodzi Pisma, w Manifeście 1665. w Jnwentarzu 1688. przekonywaiące o Graniczeniu Rzeką Jeziornicą, z iezioręm dzikim terminami nie wypartemi y nawet zgodnemi, gdy odwołuie się do Dekretu Kompromissarskiego 1777. R. ktory między Pucilowem W. Pozniaka a Kocielewem X. Plebanna Haienskiego Czarny Ruczay, za Granice położył, atym samym mieysca żadnego Łąkow Kocielewskich przed Czarnym Ruczaiem niedał, y przeto niedozwoli Sąd Sołdzieniewskich kłaść w tym mieyscu gdzie po drugiey stronie Kocielewskie nie nayduią się, gdy okazał y Jnwentarzem wspiera, że Łąka Sołdzieniewska Choieczyzna między Rzekami Dobrohuszczą y Slizanką nad Rzeką Jllą na przeciw Łąk Kocielewskich dotąd in existenti nayduie się, nakoniec na dobroci Dokumentow y znakow Granicznych Jurament ofiaruie, iż po nie Granica być powinna, gdy nakoniec sama Strona przeciwna Rzeki Jeziernicy y Jeziora Dzikiego ubikacyi nie wypiera, uprasza zatym siebie przy Dokumentach przy wierze Dekretu Kompromissarskiego oczewistego zaprzysiężonego w Exekucyi 10. lat Będącego, przy nie wypartych znakach Granicznych od Strony nie zaprzeczonych potiorem do Juramentu uznania, ktory na osobnym Papierze podaie się, y siebie przy oprowadzonym Dukcie utwierdzenia.

Kończąc zaś explikacyą swoią co do Granicy W. Pozniak ma ieszcze ieden w obowiązku złożyć Dokument na dowod, że uczesznicy Ukropowniccy ieden drugiemu wyprzedaiąc swe w Ukropowiczach części zawsze ie przedawali z wstępem do Jeziora dzikiego, y o tey prawdzie niewątpliwe daie świadectwo.

1736. R. 24. Apr: datne y w Ziemstwie Mińskim aktykowane od Karola Walickiego Niewiarowskim wydane Prawo w słowach: *także z wolnym wstepem łowienia Ryb w Jeziorze dzikim.*

Mimo atoli ten y wyżey wspomnione Dokumenta odsądził Sąd Kommissarski W. Poznaka z iego uczestnikami WW. Walickimi &c. nie tylko od Duktu ale tez od wstępu do Jeziora Dzikiego. a nawet Chłopom Haienskim przeciwko Dokumentom Sądził Jurament

że wstęp się nienależy słowa Juramentu przez Dekret Kommissarski naznaczonego *Natym iako W. Pozniak y żaden iego poprzednik WW. Wilickich żadney Possessyi na tey stronie Jlly y na Jeziorze nie mieli, mieć nie mogą y niopowinni.*

Ten tedy Jurament w dwoch Punktach prawdzie opiera się iak kazać Chłopom przysięgać że Possessyi w Jeziorze y gruntach mieć Walicey y Pozniak niepowinni, kiedy Dokumenta świadczą zatym że mieć powinni, a econtra żeby całe Jeziora y te Grunta Duktem Pozniaka oprowadzone do Ststwa należały naymieyszego nietylko Dokumentu ale nawet Szpargału naynikczemnieyszego niezłożoną; powtore iak kazać Chłopom przysięgać natym że nigdy na Jeziorze Possessyi nie było, kiedy sam Dekret Kommissarski o Possessyi przyświadczył przez słowa. *Ponieważ iak się dowodzi z examinow miewamy wstęp czasownie do dzikiego Jeziora przez Ststwo był broniony.* Jak że ma ostać się ten Dekret Kommissarski, ktory nie tylko przeciwko Dokumentom ale nawet przeciwko swemu własnemu wyznaniu Juramenta na perjuria narażaiące uznawał ma ostać czyli też raczey ma być zupełnie skosowanym.

§.

Miało drugą pretensyą Starostwo Haieńskie do W. Poźniaka o Sianożęć Puniszcze zowiące się za Rzeką Illą będącą, o ktorey Inwentarz 1681. wspominał. Przeczytanie tego Inwentarza przekona Sąd, gdzie ta Sianożęć leżeć powinna, słowa Inwentarza opisuiącego Sianożęci Starościńskie. *Sianożęć wielka w Łubach pod Czarnym pniem z obu stron Rzeczki Sliżanki. Sianożęć w Sutokach nad Illą y Sliżanką Rzekami. Sianożęć nad Rzeką Illą. Sianożęć za Rzeką Illą wielka, gdzie przedtym Punia Dworna stała po Czarny Ruczay.* Widzieć teraz Mappę, y uważać, iż on idąc Sianożęciami od Rzeki Sliżanki do Illi, za Illą po tamtey stronie Czarnego Ruczaiu lokował Sianożęć Puniszcze, bo gdyby ią po tey po tey stronie lokował od Puciłowa, iak ią Ststwo niewolnie lokowało, toby napisał, że Sianożęć Puniszcze w Sutokach między Illą y Czarnym Ruczaiem tak, iak wyżey napisał o Sianożęci między Rzeką Illą y Sliżanką będącey. Czego gdy nie wyraził, naypewnieysza iest rzecz, iż po tamtey Stronie Czarnego Ruczaiu nayduie się w Possessyi Proboszcza Haieńskiego Łąka Puniszcze.

Że żadney Łąki nie ma Starościńskiey za Czarnym Ruczaiem w stronie od Puciłowa, o tym upewnia Dokument 1705. Poźniakom na Puciłow wydany, kładący Puciłowowi granicę po czarny Ruczay, o tym upewnia Dekret Oczywisty Kompromissarski R. 1777. zaprzysiężony, kładący Granice Puciłowowi po Czarny Ruczay, y przecie Sąd Kommissarski usłuchał Dekretu Kompromissarskiego, y na fundamencie onego odsądził Starostę od pretendowaney Łąki Puniszcza, słowa Dekretu: *Ponieważ Dekret Sądu Polubownego w R. 1777. Mca Aug: 16. Dnia między Jmć X. Cydzikiem Prob: Haieńskim, a W. Poźniakiem oczywiście ferowany, przez W. Pułkownika przysięgą tym Dekretem uznaną utwierdzony, z nauki Konstyt: 1726. y 1764. naruszanym być niemogący &c.* dlatego odsądzono Ststwo od pretendowasey Sianożęci Puniszcza, o utwierdzenie zatym tego wyroku idzie rzecz do Sądu.

Tu tylko iedną uwagę dokładamy, dlaczego ten Dekret Kompromissarski w pierwszey Kategoryi nie skonwinkował Sądu Kommissarskiego, kiedy w drugiey całkiem tylko na nim iednymi wyrok zafundował,

ten

ten więc Dekret Kommissarski dla tey nawet przyczyny, że sobie przeciwny upadać musi, y koniecznie powinien.

§.

Miał W. Poźniak z Starostami Haieńskiemi osobną Kwestyą o peny wiolencyine za to, że mu Niewod na Jezierze dzikim maiący po 30. sążni skrzydła zabrali, y potym ony zgnoiwszy odesłali, że konia zabrali y siekiery, tudzież gwałtowności rożne popełnili, a o dopełnieniu tych gwałtowności, Dekret sam Kommissarski w prologu zaświadczył, decyzyi zaś żadney nie dał. Jdzie zatym teraz prożba do Sądu o ukaranie Ststow penami wiolencyinemi, o nadgrodzenie za niewod, konia, y siekiery, za użytek z Gruntow, Lasow Sianożęci, bonifikacyi przeznaczenia, y expensu prawnego przynaymniey do 4000. Zł: Pol: wskazania.

Z Jmć X. Cydzikiem Plebanem Haieńskim.

Jdzie Jmć X. Cydzik Plebań Haieński, zostaiący w kondykcie z Starostami Haieńskiemi, ktorzy okazywanych w gruntach X. Plebana Kocielewskich Sianożęci Puniszcza ani Duktem zaymować, ani Sądowi okazać, ani do examinow podawać nie chcieli, żeby Dekret Oczywisty Kompromissarski w R. 1777. 16. Aug: naylegalniey zapadły, kładący granic między Puciłowem W. Poźniaka, a Kocielewem X. Plebana niezmienne znamie, bo Rzekę zowiącą się *Czarny Ruczay*, dlatego był podniesiony, żeby uchylić się od oddania Sianożęci Puniszcza Ststwu, y żeby dać powod lokowania Sianożęci Sołdzieniewskich w Dukcie W. Poźniaka.

Lecz z długą explikacyą tam rozszerzać się nie potrzeba, gdzie samo Prawo odpowiada, mianowicie Konst: 1726. ktora pod Tyt: Obwarowanie Sądow Polubowych, nawet Naywyższym Juryzdykcyom dotknąć się ich nie każe pod nieważnością Dekretow, słowa: *A choćby czy to majoris czy minoris Subselli, quocunque titulo & prætextu &c. chciały in cognitionem takowego Kompromissarskiego Sądu (ktory remota appellatione określony y opisany Zapisem będzie) wchodzić, one kassować, czyli Dekreta bonæ voluntatis znosić ważyły się, takowych Dekretow etiam per Suprema Subsellia ferowanych trzymać nie będziemy, owszem wszystkie takie ferowane judicata, vitio nullitatis cum provenientibus solennitatibus subesse maią.*

Widzi tedy Sąd głos Prawa, że mocą Dekretow Kompromissarskich mowiący, że nawet ich dotknąć się nie można, że wszystkie Dekreta naruszaiące ich powagę, przez wyroki Prawa za nikczemne są ogłoszone; spodziewamy się zatym, iż Sąd Nayiaśn: zawsze szanuiący Prawo, intactè Dekret Kompromissarski zachowa.

Konstyt: 1764. de valore Dekretow Oczywistych tak rzekła. *Insistendo wszystkim Prawom y Konstytucyom, a mianowicie Konstyt: 1726. &c. ażeby też Dekreta Oczywiste Trybunalskie ex seriis Partium controversiis ferowane, tudzież Dekreta Sądow Polubowych przez nikogo in ullum dubium wprowadzane y naruszane nie były, lecz circa valorem sui inviolabiliter perpetue zostawały.*

Przy mocy tych Praw stoiąc W. Poźniak żadney inney nie może położyć Konkluzyi, iak tylko żeby Jmć X. Cydzik Pleban Haieński za to, że się odważył mowić przeciwko Oczywistemu Dekretowi Kompromissarskiemu, zaprzysiężonemu, niezamanifestowanemu, 11stą letnią Possessyą stwierdzonemu, żeby mowię za tą przy utwier-

dzeniu niewzruszoney mocy y powagi tegoż Dekretu ukarany podług przepisu Art: 2. z Roz: 1. został, żeby wysiedział 6. Niedziel wieży, a ochraniaiąc poświęcony Stan, żeby podług ceny Konst: 1766. zapłacił Kop Gr: Lit: 1000. y Expensu Prawnego Zł. Pol: 2000.

Z Marcinowskim Komornikiem.

Naywidzialnieysza iest skarga, iż on niedokładną zrobił Mappę, bo wszystkie iednostaynie Strony z Ststwem Graniczące, y same nawet Starostwo na niego o to przed Sądem skarżyło się, sam nawet to Sąd poznał, patrząc się na iego niedokładne dzieło, w ktorey ani pryncypalnych terminow, ani wchodzących w Sprawę Uroczysk znakow granicynych y dalszych w Kwestyą wchodzących znamion nie opisał y nie oznaczył, szczegulniey o to samo przynosi przeciwko niemu skargę W. Poźniak, że terminow granicznych Sianożęci y innych w kwestyą wchodzących nie oznaczył, że Dukta przez swego aplikanta na Mappę przenosił, że na sprowadzenie drugiego Komornika musiał expensować W. Poźniak za to więc wszystko ukarany być powinien.

Y o to po wszystkich Mandat.